

אנשים בעולם

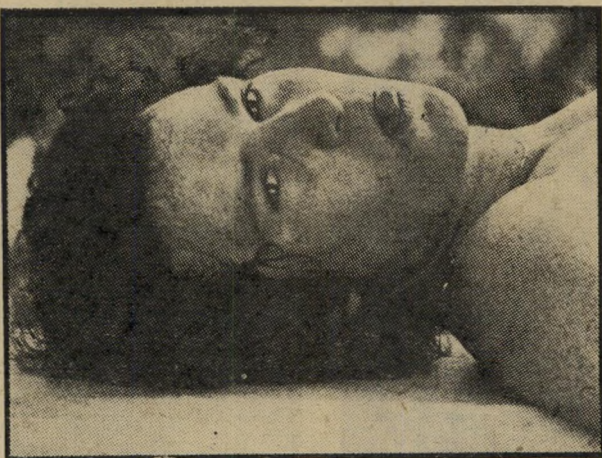
ביוון בורג: להפשיד את הקרח בדרך לוימבלדון

אפילו קרחון שוודי נמס נוכח הרגליים הללו: ביוון בורג, בדרך להגן על תוארו, באלופות הטניס בווימבלדון, לא התאפק מלהציץ, כתייר לכל דבר, בלידו בפאריס. למרות שהצטייד בהשגחה מיקצועית ואישית מן הבית, בתיווגו מאריאנה סימיונסקו, הטניסאית הרומניה, לא הסתפק רק בצפייה במופע, וביקש לראות אותן מקרוב, מאחורי הקלעים. כאן ידע להגן על עצמו בפחות הצלחה מאשר על מיגרש הטניס והפשיד עד כדי כך, שמארינה נאלצה לחזור אל השולחן, כדי לצפות יחד איתו בהצגה שנייה.

ג'ון מקנרו:

"אין לי סבלנות!"

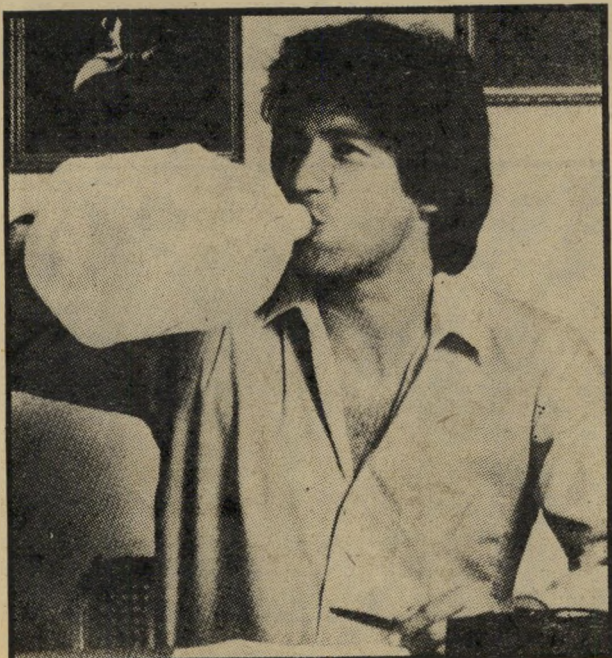
זהו ג'ון מקנרו. למרות שיש הישגיו ורווחיו הכספיים בעולם הטניס, יחסית לגילו, עולים על כל המשוער, הוא מצליח להרגיש את יריבו ואת העיתונות גם יחד בתעלוליו, הנחשבים כלא הוגנים במגרש, ובהצהרותיו החצופות שזיכו אותו בתור אר הגנאי: "הפה הגדול ביותר מאז איליה נאסטסה" (הטניסאי הרומני שגוי דע ברברנותו). כמו נאסטסה הכריז גם מקנרו: "יש לי סבלנות לשלוש שניות בדיוק!" אבל אחרי שחוסר הי סבלנות שלו הוביל לכך שירק פעם בפני מאמן, הודה שהוא עובד קשה כדי לבלום את עצמו.

ג'ואי טראולטה:

למרות שם המישפחה

בהוליווד יש לג'ואי טראולטה, אחיו הגדול (28) של ג'ון (25), בעייה: שמו של אחיו הקטן הוא שובר-הקופות הגדול ביותר שידע עה עיר הסרטים מאז מרלון ברנדי. אבל ג'ואי, החושב עצמו ל- מוכשר ביותר, וכותב בעצמו את שיריו, רוצה להוכיח עצמו בכל מחיר, למרות שהוא נושא את שם מישפחת טראולטה. אין זה פלא שהוא מתרגז כשמשוים בינו לבין אחיו ואומר: "אף אחד לא יכול לטעות בינינו! אנחנו שונים זה מזה כמו יום ולילה!" ואף על פי כן, מקווים מפיקי הסרט החדש, הצד שטוף-השמש, שבו מגלם ג'ואי, מנהיג של חברי רתירחוב, כי הוא מתלוצץ. הוא עצמו סבור, כי התקבל על הבד טבעי וקרוב למציאות בתפקיד של מלך השכונה, השואף לברוח מן האלימות יחד עם נערת חלומותיו.

חמוץ ויליאם ניהאוז: לפני ואחרי

מעטים יכלו להכיר את הניצול, ויליאם ניהאוז, מנהל חברת הנפט ששוחרר השבוע משבי חוטפיו. מראהו השתנה מאז נחטף, לפני כארבע שנים, מביתו שבקאראקס. בפברואר '76 נראה ניהאוז, אז בן 44, כאיש-עסקים מערבי לכל דבר (בתמונה למעלה). ואילו מי שיצא מן הג'ונגל הוונצואלי בגיל 48 (בתמונה למטה) זוהה בקושי עלידי אשתו דונה, אמו ושלושת בניו. הוא גידל זקן, שפם, ושיער עד אחרי הכתפיים, והתרגל להיות בלי מישקפיים, אחרי שמשקפיו אבדו לו תוך כדי חטיפה. מה שעוד אבד לו בדרך הם 22 קילוגרמים ממישקלו. דבר אחד שלא איבד היתה התקווה. "חוטפי הבטיחו לי שלא ירצחו אותי וחזרו על הבטחה זו בכל פעם שתקויתי לצאת לחופשי התערה". ואומנם, הם עמדו בהבטחתם. שאינם רוצחים, אפי' לו שממשלת ונצואלה לא הסכימה לשלם כופר עבור החטוף, גם כשהבטיחו החוטפים, כי הכסף ישמש למטרות צדקה לעניים.

